

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg troede ikke, det ærede medlem var sadist og ville påføre mig en times daglig aflytning af program 3. Der burde dog være grænser for de trængsler, en minister udsættes for.

Bemyndigelsen i § 2 ville jeg for mit vedkommende med største glæde betro til det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen, hvis hun skulle være i mit sted.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Waldemar Laursen: Da der er ytret ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beskyttelse af historiske skibsvrag m. v.

(Lovforslaget (nr. 96) findes i tillæg A. sp. 773, fremsættelsen i tidenden sp. 2676).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Thomas Have: Sommeren 1962 bragte en arkæologisk begivenhed af usædvanlig art. Resterne af 5 vikingskibe, der lastet og overdænget med sten lå som spærring tværs over en sejlrende i Roskilde Fjord nær Skuldelev, blev tørlagt, befriet for deres stenlast, udgravet, optaget i små og store stykker og bragt på land. De 5 skibe ligger nu indpakket lufttæt i plasticposer på gulvet i en af nationalmuseets bygninger i Brede. Her skal den første konservering foregå, før man giver sig til at sætte skibene sammen igen.

Jeg har forstået, at det er denne begivenhed, der er den aktuelle baggrund for det lovforslag, den højtærede minister for kulturelle anliggender har fremsat i folketinget, idet man ikke efter den gældende lovgivning har mulighed for at beskytte de historiske

og arkæologiske interesser, der er knyttet til genstande på havbunden i danske farvande, idet fredningen i Christian den Femtes Danske Lov 5-9-3 og i forordningen af 22. marts 1737 om danefæ ikke kan udstrækkes til at omfatte genstande, der findes på havbunden, da disse bestemmelser må antages alene at vedrøre forhold på landjorden. Der er heller ikke i strandingslovens bestemmelser, der kan sikre historiske og arkæologiske interesser, der er omtalt i det foreliggende lovforslag.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at behovet for at sikre de historiske vrage er blevet yderligere aktualiseret som følge af de forbedrede tekniske muligheder for dykning samt vrage- og stenfiskeri, der har øget truslen mod de historiske vrage, der henligger på havbunden i farvandene omkring vore kyster.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind på en nærmere omtale af lovforslagets enkelte paragraffer, men kun notere, at hensynet til de erhvervsmæssige interesser, der knytter sig til det professionelle vragefiskeri, næppe med den i lovforslagets § 1 fastsatte tidsgrænse på 150 år bliver berørt af den foreslåede beskyttelse af de historiske vrage, idet så godt som ingen af de historiske vrage rummer andre værdier end de kulturhistoriske.

Det må noteres med tilfredshed, at lovforslagets vedtagelse vil sikre den nødvendige beskyttelse af disse vrage, og at staten gennem sine kompetente myndigheder får den nødvendige kontrol med disse historiske værdier og kan sikre, at der ikke tilføjes dem overlast. Det fremgik jo i øvrigt af den højtærede ministers fremsættelsestale, at der ikke er grund til at forvente, at lovforslagets vedtagelse vil medføre en intensivering af arbejdet med disse skibsoptagninger.

Da jeg går ud fra, at lovforslaget bliver henvist til et udvalg, skal jeg afholde mig fra yderligere bemærkninger, idet jeg på mit partis vegne anbefaler lovforslaget til velvillig behandling.

Conrad Koføed: Det lovforslag, som nu er til behandling, tager sigte på at bevare historiske skibsvrage og indfører en bestemmelse om, at det gælder genstande, som er gået tabt for mere end 150 år siden.